

EVROPSKÁ UNIE

nejen název

Jiří Maštálka a kolektiv

Ekaterina Kiseleva, PhD – narozena 1981

- absolventka Právnické fakulty Ruské univerzity družby národů v Moskvě (RUDN)
- t.č. odborný pracovník mezinárodního oddělení Právnické fakulty RUDN

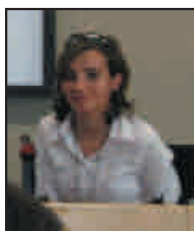
Bc. Lenka Mrázková – narozena 1984

- t.č. magisterské studium Vysoká škola báňská – technická univerzita Ostrava, Ekonomická fakulta, obor Eurospráva

Bc. Veronika Schvomová – narozena 1985

- t.č. magisterské studium Vysoká škola báňská – technická univerzita Ostrava, Ekonomická fakulta, obor Eurospráva

Kateřina Vrátníková – narozena 1989

- t.č. studentka Gymnázia Mikulášské náměstí Plzeň

Adam Švestka – narozen 1985

- t.č. bakalářské studium Vysoká škola báňská – technická univerzita Ostrava, obor Eurospráva

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

Evropská unie - nejen název

**Praha - Štrasburk - Brusel
2007**

Národ žije, dokud si pamatuje své dějiny. Ne náhodou jsou počátky národního obrození spojeny s prací jazykovědců a historiků. A ne náhodou už tehdy se ukázalo, že malý národ může přežít jen tehdy, když má dobré spojence: Pavel Josef Šafařík a Ján Kollár byli Slováci, František Palacký absolvoval lyceum v dnešní Bratislavě.

Zlomové okamžiky dějin malých národů a států jsou spojeny s mezinárodními událostmi. Je-li česká otázka, jak se domníval Tomáš G. Masaryk, otázkou evropskou, je tomu proto, že odpovědi na ní musíme hledat v kontextu evropských dějin. Z tlaku Osmanů na střed našeho světadilu vzešla Habsburská monarchie, z první světové války se zrodilo Československo. Mezinárodní tlak pohřbil vznešený pokus o demokratický socialismus, „sametová revoluce“ je jednou ze závěrečných kapitol rozpadu celého východního bloku. 140 tisíc padlých sovětských vojáků při osvobozování Československa od německé okupace je věčným symbolem toho, že sami svůj národní a státní život neuhájíme.

I dnes stojíme před podobným problémem. Uchránit tuto zemi a tento národ můžeme jen tehdy, když budeme mít spojence. A nejen to. Ne zcela pravdivá herdervská tradice o Slovanech říká, že jsme vždy byli demokraticky organizovaní a ideálům demokracie oddaní. I když tomu tak pravděpodobně nebylo, v moderních dějinách ti nejlepší o demokracii a lidská

práva usilovali. Dějiny nás ale zároveň učí, že zásluhy minulých nejsou jistotou pro současné a budoucí generace. Demokracie není navždy daná. Je to odpovědnost. Závazek, který nám ukládá nenechat si vzít vlastní osud mocenskou elitou, která za nás rozhodne, kdy se rozdělí stát, co z národního bohatství si kdo urve, či kdo má právo na zaměstnání a kdo ne.

Demokracie nás zavazuje k tomu, abychom aktivně prosazovali národní zájmy na mezinárodním poli. Dnes je onou střechou, pod níž jsme se skryli před největšími politickými a ekonomickými hrozbami i před nešvary globalizace, Evropská unie. Jenže i ona je však právě tak obrannou linií, jako vlastním bojištěm. Nikdo za nás v Unii naše národní zájmy neubrání. My sami musíme prosazovat své cíle, a to za pomoci spojenců, které hledáme znovu a znovu při každém konkrétním požadavku. Musíme usilovat o co nejvýhodnější podobu evropského sociálního státu. Zároveň se nesmíme nechat zatáhnout do cizích konfliktů ve světě.

Náš český sen budeme žít v Evropě. V Evropě stále více sjednocené. My musíme usilovat o to, aby neměla nepřátele ani na západ, ani na východ od svých hranic. Nic není předem rozhodnuto. Má-li náš život být životem v míru a hojnosti, musíme jej neustále do takovéto podoby formovat.

Jiří Maštálka

poslanec Evropského parlamentu

Vážení čtenáři,

do rukou se vám dostává první část publikace, která vznikla z příspěvků studentů - stážistů, kteří pracovali v uplynulém období v mojí kanceláři v Evropském parlamentu.

Před volbami bylo jedním z mých slibů a záměrů „dát šanci mladým“. Jsem rád že od samého počátku se dařilo toto předsevzetí realizovat.

Říká se že náhoda přeje připraveným, tím připraveným teď míním studentku VOŠ TU Ostrava Lenku Mrázkovou. Ta se totiž prostřednictvím internetu na mne obrátila zda by bylo možné přijmout skupinu studentů jejich školy z Valašského Meziříčí v Bruselu. Tito studenti nejen přijeli do Bruselu, ale vznikla spolupráce mezi VOŠ ve Valašském Meziříčí a mojí kanceláří. Jsem rád, že v letošním roce budeme vyhlašovat již třetí ročník soutěže o nejlepší studentskou práci na evropská témata na této škole.

Podobně se rozvinula dlouhodobá spolupráce například s Gymnáziem Mikulášské náměstí Plzeň, Právnickou fakultou Ruské univerzity družby národů (RUDN) v Moskvě, ale i vysokými školami v jiných částech České republiky a EU.

Požádal jsem mé stážisty aby zkusili napsat co jim pobyt v evropských institucích přinesl.

Předkládáme vám společně názory prvních deseti z nich.

Jiří Maštálka
Poslanec EP

Moje myšlenky o Evropě

V období od 27. srpna do 3. října 2006 jsem absolvovala stáž v Evropském parlamentu v kanceláři poslance Jiřího Maštálky. Neexistoval žádný grant, který by dával postgraduálním studentům z nečlenských zemí EU šanci dostat se do Bruselu jako stážista. Proto jsem si ani nedovedla představit, že po ukončení studia na universitě se ocitnu v Evropském parlamentu. Tato unikátní šance se stala skutečností díky jednomu člověku - Jiřímu Maštálkovi, který mi během mezinárodní konference GUE/NGL v Moldávii nabídl na stáž ve své kanceláři v Bruselu.

První týden v Bruselu byl docela klidný, protože se právě konalo plenární zasedání ve Štrasburku. Nicméně od samého začátku mě Jiří pověřil úkolem, a to předložit mu na konci mé stáže analýzu nejdůležitější problematiky týkající se Moldávie - její vztahy s EU, Ruskem a problematiku oblasti Transnistrie. Samozřejmě jsem pochopila důležitost mého analytického dokumentu, protože Jiří je členem politické frakce EP GUE/NGL, která může podpořit potřeby Moldávie prostřednictvím evropských cest. A za druhé je dokument důležitý i pro samotného Jiřího, protože je členem Delegace pro spolupráci EU-Moldávie. Proto jsem se během celého svého pobytu snažila najít co možná nejvíce informací o současné situaci v Moldávii. Nebylo to vůbec jednoduché, protože jsem přijela do Bruselu hned po dokončení vysokoškolského studia a neměla jsem téměř žádné užitečné kontakty v Moldávii, abych například zjistila, jaké jsou skutečné potřeby naší vlády v souvislosti s externím financováním různých vnitřních projektů zaměřených na modernizaci. Skutečnost, že na jedné straně jsem v Bruselu a chci nějak pomoci své zemi a na straně druhé nemůžu udělat pro Moldávii něco skutečně důležitého, protože jsem neměla přístup k nezbytným informacím z Kišiněva, byla

opravdu frustrující. To byl jeden z důvodů, proč jsem se rozhodla vrátit se do Kišiněva a nepokračovala ve své stáži v Bruselu. Myslela jsem si, že bych spíše měla poznat dění uvnitř Moldávie než zůstat v Bruselu (i když se mi tam velmi líbilo). Nebylo to lehké rozhodnutí, ale myslím si, že jsem se rozhodla správně.

Celý měsíc byl plný různých politických a kulturních událostí a akcí. Od druhého zářijového týdne se práce v EP roztočila na plné obrátky. Zúčastnila jsem se schůze Delegace pro vztahy EU-Čína, kde byla přítomna i tibetská delegace. Vzhledem k tomu, že téma mé diplomové práce bylo Čína mezi komunismem a modernizací, byly pro mne otázky týkající se Číny velmi zajímavé.

Kromě toho jsem se zúčastnila i přípravné schůze zástupců GUE//NGL ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Byla to dobrá možnost vidět, jaké jsou ve skutečnosti principy práce v rámci politické frakce GUE/NGL. Líbilo se mi, že i když jsou uvnitř frakce na různé věci různé názory, nikdo nikoho nenutí, aby hlasoval tím či oním způsobem. Skupina je založena na demokratických principech a každý její poslanec může svobodně vyjádřit svůj názor.

To, že jsem se mohla zúčastnit zasedání Delegace pro vztahy EU-Moldávie, pro mě bylo velmi důležité. Předseda moldavské delegace byl mluvčí našeho parlamentu Marian Lupu. Informoval ostatní účastníky o posledních událostech v Moldávii takovým způsobem, že i jeden konzervativní britský poslanec, který nemá komunisty příliš v lásce, vyjádřil své uspokojení s pokrokem v naší zemi.

Také jsem měla v Bruselu možnost navštívit briefing za účasti V. Janukoviče - bývalého ukrajinského ministerského předsedy. Bylo pro mě velmi důležité slyšet jeho vzkaz Evropě ohledně otázky Transnistrie.

Díky své účasti na různých aktivitách EP jsem měla možnosti si udělat vlastní názor na to, co je Evropský parlament a život v EU institucích. Jedna z věcí, která mě překvapila, byly bedny, které se čas od času objevovaly u dveří kanceláře každé poslance. Samozřejmě, že jsem věděla, že sídlo Evropského parlamentu je i ve Štrasburku, ale vůbec jsem si neuvědomovala, že procedura přemístování Brusel-Štrasburk-Brusel je pro většinu poslanců a jejich asistentů tak namáhavá a tak zatěžující pro rozpočet Evropského parlamentu. Co se mě týče, je to jeden z důkazů evropské byrokracie. Ale z jiného úhlu pohledu jsem měla, díky této byrokracii, možnost navštívit Štrasburk a místní budovy EP, které se mi zdály mnohem hezčí než ty v Bruselu.

Byla jsem docela překvapená, když jsem si uvědomila, co znamenají slavné evropské principy - jednota prostřednictvím různorodosti. Protože Brusel bylo první cizí evropské město, které jsem kdy navštívila, byla jsem potěšena tím, když jsem viděla, jak spolu lidé různých národností a náboženství jednají bez předsudků. A i přes skutečnost, že mi mnoho lidí varovalo před neochotou Francouzů mluvit anglicky, neměla jsem sebemenší problém s nimi komunikovat, i když neumím francouzsky.

Jsem Jiřímu velmi vděčná i za to, že mne během mé stáže seznámil s nejrůznějšími lidmi, kteří jsou nějak spojeni s naší zemí, jako například Andrej Neguta - náš zvláštní představitel při Radě Evropy, nebo Marianne Mikko - předsedkyně Výboru pro vztahy EU-Moldávie. Pokud vím, paní Mikko je zastáncem myšlenky podpořit programy pro rozvoj mládeže v Moldávii, které mohou být jakousi protiváhou ke Komunistické straně Moldávie (PCRM). Ale zatímco takové programy jsou zatím pouze ve stádiu úvah, členka PCRM byla na stáži v Bruselu. Byl to dobrý příklad nejen pro paní Mikko, jak mohou různé evropské levicové strany spolupracovat navzájem.

Velmi přínosná pro mě byla možnost diskutovat s Francisem Wurtzem. A jsem ráda, že jedno z témat našeho rozhovoru bude brzo uskutečněno. Myslím tím možnost pro dva členy naší strany absolvovat na začátku roku 2008 stáž v politické frakci GUE/NGL. A také jsem si jistá, že mladý člen naší strany, který si to zaslouží, bude moci absolvovat stáž u Jiřího v kanceláři v Bruselu tak jako já.

A až se začnou plánované stáže uskutečňovat, asi budu svým moldavským kolegům, kteří pojedou do Bruselu, trochu závidět. Vím, že potkají jak u Jiřího kanceláři, tak v celé GUE/NGL velmi přátelské lidi, kteří jsou vždy připraveni pomoci a poskytnout radu.

Jsem velmi vděčná Jiřímu Maštálkovi, Janě Dohelské, Kláře Adamcové, Janu Němečkovi, Martinu Konečnému a mnoho ostatním přátelům, kteří mě podporovali během mé stáže, kteří mi pomáhali, se kterými jsme podnikali různé výlety za belgickými památkami a historickými zajímavostmi a se kterými se v budoucnu určitě ještě setkáme.

Inna Supac

Dáváme šanci mladým

Již před nějakou dobou jsem prohlížela stránky Evropského parlamentu a ostatních institucí Evropské unie, zejména odkaz týkající se možnosti stáže. Nikdy jsem tomu nevěnovala velkou pozornost, ikdyž by to bylo pro mě jistě lákavé, ale nedokázala odpovědět na otázku, proč by z tolika žádostí měli vybrat zrovna tu moji. Tím jsem se o možnosti stáží přestala zajímat, ale Evropská unie jako taková mě zajímala pořád.

Studovala jsem Vysokou školu Báňskou, obor Eurospráva takže jsem se problematiku Evropské unie zabývala. Ve druhém ročníku mě nadchla možnost navštívit instituce EU v Bruselu. Většina z přihlášených studentů se na tuto akci těšila, ovšem pro nedostatečný počet přihlášených studentů byla exkurze zrušena. Důvodem nebyl malý zájem studentů, ale jejich finanční možnosti. Tak jsem se zklamaně začala smířovat s tím, že na vlastní oči neuvidím to, o čem se denně učím.

Po nějaké době jsme zjistila, že každý europoslanec má možnost vzít ročně několik lidí na návštěvu Evropského parlamentu, tato návštěva je hrazená Evropským parlamentem. První co mě po zjištění této informace napadlo bylo, že kdo jiný by měl mít tuto možnost než studenti oboru Eurospráva. Vyhledala jsem kontakty na české europoslance a poslala email s prosbou několika z nich. V emailu jsem se snažila uvést důvody, proč je tato návštěva pro studenty již zmíněného oboru tak důležitá. Většina z nich mi odepsala, že mají již zmíněnou lhůtu vyčerpanou. Jako jediný pan europoslanec MUDr. Jiří Maštálka mé žádosti vyhověl a umožnil tak studentům návštěvu EP.

Studenti měli možnost navštívit také další instituce jako Výbor regionů, Hospodářský a sociální výbor, či Komisi. Musím konstatovat, že pro mnohé to byl nezapomenutelný zážitek. Ovšem kvůli pracovnímu vytížení pana europoslance nebylo možné uskutečnit setkání se studenty přímo v Bruselu. Proto byla naplánována přednáška s panem MUDr. Maštálkou v budově naší školy ve Valašském Meziříčí. Je jasné, že přednášky takto zajímavých lidí studenti vítají a beru to jako zpestření výuky. Na této přednášce s následnou diskuzí jsem měla mož-

nost hovořit s panem poslancem o mnoha věcech. Na základě této skutečnosti mi byla nabídnuta stáž v kanceláři již předem zmíněného europoslance v Bruselu a posléze byly dohodnuty veškeré podmínky stáže. Byla jsem tím hodně nadšena, protože jsem si byla jistá, že je to pro mě životní zkušenost.

Samotná stáž mi po profesní stránce dala hodně. Na otázku co mi stáž v EP přinesla bych odpověděla, že je to motivace na sobě dál pracovat a učit se cizí jazyky, protože jsem v Bruselu viděla, jak je důležité hovořit několika cizími jazyky. Dále mi stáž přinesla určitou osobní samostatnost a kus odvahy. Bylo také zajímavé poznávat jiné kultury, národnosti a dozvědět se víc třeba o Moldávii, Bělorusku či Kazachstánu. Dále jsem měla možnost setkávat se s významnými a zajímavými lidmi. Zjistila jsem, že vše co se teď učím, bych mohla v budoucnu využít a že studium má smysl.

Určitě nikdy nezapomenu na svůj první den v parlamentu, jak člověk na všechno tak kouká a poznává, jak to tam vlastně chodí. Budova je nádherná a po určité době se v ní dá dobře zorientovat.

Účastnila jsem se několika jednání a zasedání, jako např. zasedání výboru pro životní prostředí, zasedání politické frakce GUE/NGL (jednání o politickém systému Běloruska). Během mé stáže v EP jsme také přivítali další ročník studentů VŠB, což bylo pro mě příjemné zpestření, vidět některé spolužáky a moci jim říct něco víc o tom, jak to v parlamentu chodí.

Hlavním výstupem mé stáže byla práce s názvem „Možnosti a postupy čerpání finančních prostředků z EU pro obce na období 2007-2013“ Zde jsem sestavila návod pro obce jakým způsobem se mohou k finančním prostředkům z Evropské unie dostat. Dále jsou zde uvedené změny, které nastaly v novém programovacím období. Práce je zaměřena hlavně prakticky, aby byla nápomocná představitelům obce.

Brusel je pro mě zcela jistě hezké město s mnoha možnostmi vyžití a práce v Evropském parlamentu nebo jiných institucí Evropské unie je více než zajímavá. Na závěr bych zde rád poděkovala Panu europoslanci Jířimu Maštálkovi za nabídnutou zkušenost, která mi byla dána.

S pozdravem Bc. Lenka Mrázková

Moje čtyřtýdenní stáž v EP

od 20. 11. 2006 do 15. 12. 2006

Ahoj,

jmenuji se Verča, je mi 21 let a studuji třetím rokem VŠB.

Sem, do Evropského parlamentu na stáž, jsem se dostala díky soutěži. Pan Mudr. Maštálka ji vyhlásil u nás na škole. A tak jsme byli já a můj spolužák Olda vybráni, abychom se zúčastnili odborné stáže v Evropském parlamentu. Pro mě to bylo opravdu překvapení, které jsem nečekala. Ale příjemné překvapení :-). Když jsem odjížděla, všichni se mě ptali, jestli se vůbec těším. Odjakživa ráda poznávám nová místa a Brusel mě vždycky lákal. A tak jsem bez váhání odpovídala: „Těším a moc!“

Asistentka Jana, u které jsem bydlela, byla fakt milá se vším mi hlavně ze začátku pomáhala a radila. Během krátké doby v Bruselu jsem se rychle szila s novým místem a novými lidmi. Druhý den po příjezdu mě i Oldu provedla Jana parlamentem a ukázala nám naši budoucí kancelář. Také nás seznámila se svými dalšími kolegy a kamarády z parlamentu.

Stáž mi uběhla neuvěřitelně rychle. Neustále jsem se seznamovala s novými věcmi a také jsem poznávala čilý běh parlamentního života. Během dne v kanceláři jsem se účastnila různých výborů a meetingů. Dělala jsem si poznámky a ty pak předávala dál Janě a panu poslanci. Večer se v parlamentu poměrně často konaly různé akce, které už ovšem nebyli jen pracovního charakteru. Jednalo se většinou o různé recepce, na kterých bylo vždycky hodně významných lidí.

Pan poslanec s námi v parlamentu strávil dva týdny. První týden totiž působil v ČR ve svém volebním obvodu a poslední týden se účastnil plenárního zasedání ve Štrasburku. Musím uznat, že život evropského poslance je opravdu hektický.

Celý můj pobyt v Bruselu byl poznávací. Nejprve jsem objevovala parlament. Po nějaké době sem se v něm přestala ztráčet a začala se orientovat v tom, kde se právě nacházím. Pak jsem se seznamovala s městem a to se všemi stránkami denního i nočního života. Několikrát jsme s Oldou navštívili centrum města, které opravdu stojí za podívanou. Nejsem sice žádný zvláštní nadšenec památek, ale hlavní bruselské náměstí Grand place mě opravdu nadchlo. Také okolní uličky náměstí stojí určitě za povšimnutí. Dá se v nich najít třeba symbol Bruselu - čůrající chlapeček, nebo taky méně známá čůrající holčička. Další krásnou dominantou je pak královský palác a mnoho dalších budov. Navštívili jsme také Atomium. Je to nejzajímavější stavba, ve které jsem kdy vůbec byla. Noční život v Bruselu určitě také stojí za poznání. Při první návštěvě místního baru jsem byla překvapená širokým výběrem piv. Ač pivo nepiju, neodolala jsem a objednala si výtečné třešňové pivo. Co se týká jídel, taky jsem dost experimentovala. Poprvé jsem ochutnala ústřice, krevety a šneky...

Stáž se mi velmi líbila. Bylo skvělé poznat chod tak velké a významné instituce, jakou je Evropský parlament. Něco jiného je o parlamentu se učit ve škole a něco jiného je v něm být... Je to skvělá zkušenost do budoucna. Stáž pro mě měla také motivující význam. Pochopila jsem, že je důležité umět plynně co nejvíce světových jazyků. Všem ostatním studentům bych přála, aby měli také možnost absolvovat podobnou stáž.

Veronika Schvomová

„Hodnocení vlastníma očima“

(pracovní název)

Jmenuji se Oldřich Zajíc, je mi 22 let, pocházím ze Šumperka a jsem studentem 3. ročníku Vysoké školy Báňské - TU Ostrava, Ekonomické fakulty. Mé studium probíhá v prostorách detašovaného pracoviště OA, VOŠ a VŠ ve Valašském Meziříčí. V prvních měsících roku 2006 vyhlásilo vedení této školy, po konzultaci s panem poslancem MUDr. Jiřím Maštálkou, soutěž o studentské vědecké práce na téma Možnosti a postupy při čerpání z evropských fondů pro obce ČR. Kdo měl zájem, odevzdal do stanoveného data výsledek své práce, která byla hodnocena pedagogickou komisí. Autoři dvou prací pak byli pozváni na měsíční stáž v Evropském Parlamentu.

Ihned, jak jsem se dozvěděl o možnosti zapojit se do soutěže, neváhal jsem a začal sbírat veškeré informace o problematice v podobě knižních zdrojů a sledoval aktuální dění pomocí internetové služby. S tématem jsem se poměrně sblížil a získal k věci kladný přístup. Orientace v problematice byla základem pro tvorbu informačně správné a hodnotné práce, proto bylo nutné jí věnovat více času a prostoru.

Když jsem se dozvěděl, že jsem pozván panem poslancem do Evropského parlamentu na stáž, byl jsem potěšen. Ve škole bylo nutné si naplánovat termíny vykonání zápočtů a zkoušek. Také jsem si zvolil téma bakalářské práce, která se bude opírat o informace získané během stáže. Pan poslanec MUDr. Jiří Maštálka svolil, že bude mým oponentem bakalářské práce, čehož si velmi vážím.

Dne 19. listopadu 2006 jsem s další pozvanou studentkou, spolužačkou Veronikou Schvomovou, přijel do Bruselu, kde nás přivítala slečna asistentka Mgr. Jana Dohelská, která byla velmi milá. Každému nám ukázala byt, kde budeme měsíc přebývat, Veronika u slečny asistentky, já u pana poslance. Hned druhý den jsme šli do Evropského parlamentu, kde nám vystavili kartičky pro vstup a následně nás slečna asistentka provedla po budově. První dojem z EP byl jedinečný a určitě mi zůsta-

ne dlouho uchován v paměti. Vše je neskutečně veliké, členité a každý den se zde pohybuje tisíce lidí. Většinu času jsem trávil v kanceláři, kde jsem sledoval její chod a snažil se zapojit do různorodých činností. Hlavní úkol, který jsem dostal na starost bylo aktualizovat příručku Možnosti a postupy při čerpání z evropských fondů pro obce ČR a připravit ji pro nové programovací období 2007 - 2013. Ovšem nyní se programovací procesy nachází ve fázi vyjednávání a schvalování NSRR Evropskou komisí. Tudíž jsem práci aktualizoval k 13. prosinci 2006 a přislíbil panu poslanci, že budu pokračovat v práci, jakmile se tato předběžná otázka vyřeší. Dále jsem se účastnil jednání parlamentních výborů, zejména Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL), Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI). Dále jsem byl přítomen na seminářích s různými tématy, při provádění vizitorské skupiny z ČR po Evropském parlamentu a také schůze frakce GUE/NGL. Ze všech těchto setkání jsem dělal poznámky a činil písemné výstupy. Poznal jsem také že pro komunikaci mezi národy je nutná znalost více jazyků, zejména angličtiny. Dal jsem si za osobní cíl doplnit své jazykové schopnosti alespoň o základy dalších jazyků.

Měl jsem výjimečnou možnost poznat Evropský parlament zblízka, zdaleka je něco jiného je učit se o institucích a být v jejich středu. Jak řekl Confucius: „Pověz mi a zapomenou, ukaž mi a já si vzpomenu, ale nech mne se zúčastnit a já pochopím.“ Nelze srovnávat výuku se zážitky ze skutečnosti, jsou mnohem živější a přitáhnou člověka k sobě a výsledky se projeví mnohem více než z knih. Proto chci poděkovat panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi, za to, že mi poskytl příležitost stát se na měsíc „součástí“ Evropského parlamentu. Doufám, že jsem projevil snahu při vykonávání úkolů během stáže, a že projevím při pokračování práce na informační brožůře o možnostech čerpání finančních prostředků na rozvojové projekty.

Moje stáž v Evropském parlamentu

Evropské unie

Co byste řekli, kdybyste věděli, že stážista v úřadu europoslance je národností Rus? Pravděpodobně byste byli rozpačití. Rusko není ani členským státem EU, ani jím neplánuje být. To byla průměrná reakce a myšlenka lidí, které jsem potkala v Evropském parlamentu, když jsem tam stážovala. Jmenuji se Ekaterina Kiseleva a přijela jsem z Ruska, abych strávila čtyři týdny v kanceláři pana Jiřího Maštálky, MUDr., europoslance za Českou republiku, Skupiny evropské sjednocené levice - Nordické sjednocené levice.

Pan Maštálka je velmi aktivní v obnovování a posilňování poškozené komunikace a porozumění mezi kdysi tak blízkými slovanskými národy a dvěma zeměmi, Ruskem a Českem. Zním většinou jeho činy na univerzitě, kterou jsem ukončila, Univerzitě přátelství lidí Ruska, Fakulta práv, a jeho aktivity oceňuji. Na naší univerzitě pan Maštálka pravidelně čte přednášky o současných problémech EU-Ruských vztahů a za tímto účelem přivádí respektované profesory z Česka, zúčastňuje se ceremonií ukončení studia bakalářů a magistrů, organizuje soutěže pro nejlepší studentské práce na téma vzájemného zájmu (dokonce tripartitního zájmu Ruska, České republiky a EU) a byla to iniciativa pana Maštálky zorganizovat ruské jazykové kurzy pro zaměstnance parlamentu na naší univerzitě.

Co se mne týká, ukončila jsem své doktorantské tézy na téma předpoklady mezinárodního práva pro založení bezvívového režimu mezi Ruskou federací a Evropskou unií, kombinujíc to s prací asistenta pro vnější vztahy na fakultě, kde jsem byla nominována na stáž v kanceláři pana Maštálky. Evropský parlament Evropské unie jsem navštěvovala od 26. března do 22. dubna 2007.

Evropský parlament Evropské unie je jediným orgánem EU formovaným obyvateli členských států přímo. Jeho úloha stále narůstá. Aktivity Evropského parlamentu jsou seskupeny do

týdnů lišících se druhem práce, která má být vykonána. Jsou týdny plenárních zasedání, týdny výborů, skupin a volební obvody. Moje stáž pokrývala všechny z nich, kromě plenárních zasedání. Avšak kromě celých sezení ve Štrasburku existují i takzvané mini-zasedání v Bruselu a mohu říci, že jsem naby-la pohled na všechny úrovně práce europoslance.

V průběhu mojí stáže v EP jsem navštívila různá setkání:

- přípravná setkání Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin,
- setkání delegací (delegace Číny a zakládající setkání delegace pozorovatelů do Nigérie),
- setkání organizované bulharskou delegací pro objasnění určitých problémů členství v EU,
- diskusi i draft správě pro Kosovo, konferenci pro migraci a plenární mini-zasedání.

Měla jsem též štěstí, že jsem byla svědkem pokusu o lobbying a byla jsem poctěna překladem setkání šéfa Bulharské strany zelených se zástupci různých politických skupin.

Všeobecně mne oslovila vysoká úroveň organizace práce v Evropském parlamentu. Na začátku stáže by důraz na frázi „byrokratický stroj“ určitě zapadl do předcházejícího slova. Například na diskusi o nadcházejících návštěvách Číny hovořili delegáti nejen o programu (i přes pokusy pár europoslanců jej zdůraznit), ale i o přepravě do Lhasy (Tibet), o potřebě fyzické přípravy (a jaké přesně) s cílem přežít návštěvu do této hornaté oblasti, apod. Avšak dále jsem nepochybně zdůrazňovala slovo „stroj“. Velké otázky jsou rozděleny do množství malých, jsou prostudované a proto plenární zasedání například vypadá víc jako demonstrativní představení s volením, jak je potřeba. Například problém amerických protiraketových komplexů na území Polska a České republiky, kterých se dotkl v průběhu plenárního zasedání J. Solana, byl předtím prodiskutovaný ve všech frakcích (kde byla vypracována společná pozice) a zveřejnila se až jako komentář limitovaný časem přerozděleným každou frakcí.

Práce Evropského parlamentu je komplexně zabezpečená a ulehčená množstvím administrativních a technických služeb a vybavením. Webová stránka EP je lehká pro uživatele a velmi informativní. Parlamentní knihovna je velmi funkční z pohledu jejího obsahu a je stále aktualizována, například v prvních dubnových dnech už se tam nacházely edice na rok 2007. Personál knihovny je velmi šikovný a kompetentní. Byla jsou okouzlena opatřeními na racionální spotřebu zdrojů. V části knihovny haly věnované na práci s počítači je každé pracovní místo vybavené papírem, který říká zhruba toto: "Opravdu potřebujete papírovou kopii toho dokumentu? Opravdu potřebujete všechny strany tohoto dokumentu? Vytiskli byste ten text, kdyby vás stál 10 eurocentů?"

Další věcí, která byla skutečně výjimečná po dobu mé stáže v EP, byla možnost hovořit s lidmi reprezentujícími různé státy a sdílejícími různé politické pohledy. Otázky adresované mně o mojí zemi a názorech na EU-ruské vztahy se objevovaly stále; kupodivu, různí Evropané žijí v různých etapách, i když na svých kalendářích vidí stejné datумы. Někteří jsou stále v době studené války, někteří, a doufejme že většina, jsou optimisté anebo realisté 21. století uvědomující si, že ať Rusko plánuje vstoupit do EU nebo ne, hlavní potřebou je rozvoj přínosů pro obě strany a pro lidi obou stran. Sjedenění v různosti, jak praví motto EU. Šance poznat jak EU pracuje, kterou mi dal pan Maštálka, pochopit EU-Evropany lépe, je jistě velmi důležitá i z osobního hlediska, když tam mám přátele a obohatila jsem své pracovní zkušenosti a ze strategického hlediska, aby to výše zmíněné sloužilo naší spolupráci v budoucnosti.

Ekaterina Kiseleva

Univerzita přátelství lidí Ruska

Měsíční stáž v Evropském parlamentu

Jak to vlastně vše začalo?

Při nástupu na Vysokou školu báňskou ve Valašském Meziříčí, na ekonomickou fakultu, jsem ani netušil o možnosti stáží v zahraničí v rámci této školy, natož tak v Evropském parlamentu. O této možnosti jsem se dozvěděl až v průběhu studia, kdy na veřejné nástěnce byla vyvěšena možnost získání plně hrazené měsíční stáže v Evropském parlamentu, kdy „pouze“ stačilo vyhrát soutěž, kterou vyhlásil pan poslanec Maštálka. Nesla název: Výběrové řízení na nejlepší vědeckou práci na téma: Perspektivy rozšíření Evropské unie, přeshraniční spolupráce zemí východní Evropy. Jak se říká: „Za zkoušku člověk nic nedá“.

Já tedy zkusil a vyšlo to. Získal jsem plně hrazenou měsíční stáž přímo v kanceláři pana poslance Maštálky od 1. října do 31. října 2007 v Bruselu. Dalo by se říct, že to byla pro mě obrovská příležitost, protože celé dva roky jsem se pouze teoreticky učil o institucích Evropské unie, o jejich fungování, o výkonu činnosti atd. a nyní jsem jako jediný student ze školy měl tu příležitost podívat se do „centra Evropy“ a zažít vše na vlastní kůži.

Jsem v Bruselu a začínám poznávat a učit se. Jana, asistentka pana poslance, byla a je člověk, který mi v průběhu celé stáže podával pomocnou ruku. A to ne jen v kanceláři, kde mi vše ukázala, vysvětlila a provedla mě po parlamentu, ale i mimo něj. Díky Janě jsem toho za svůj pobyt stihl poměrně hodně a jsem jí za to vděčný, protože i přes to, jak byla pracovní vyčerpána, si dokázala udělat prostor pro „svého stážistu Adama“.

První dva dny v parlamentu byly pro mě mírně matoucí - no zkuste si v takové budově najít správný výtah do vaší kanceláře a nebo najít jiného asistenta v jiné části budovy!!Náplň mé

stáže ale nebyla orientace po budově, nýbrž pomoc v kanceláři i mimo ni. Tím mám na mysli, že má práce mimo kancelář byla účastnění se různých meetingů, seminářů, výborů (především výboru zaměstnanosti a sociálních otázek). Mým největším zážitkem byl právě výbor zaměstnanosti a sociálních věcí, kterého se zúčastnil i sám komisař ČR Vladimír Špidla. Má práce spočívala v účasti a v zápisu důležitých informací, které jsem dále zpracovával a předával Janě a panu poslanci.

S panem Maštálkou jsme bohužel strávili poměrně málo času, protože byl na služebních cestách. Dá říct, že jeden pracovní týden byl společný. Před mou stáží jsme se s panem poslancem vůbec neznali, proto jsem měl mále obavy na reakci, na jeho chování a přístup ke mě samotnému. Mé obavy se ale po pár minutách rozplynuly. Pan Maštálka se mi i přes svůj nabitý program věnoval a to ne málo. Ptal jsem se ho na řadu otázek (no ptal, spíše jsem ho otázkami zasypával), byl mi nápomocen v tvorbě mé bakalářské práce, při sběru informací a důležitých zdrojů, vzal mě s sebou do Štrasburku na plenární zasedání a řada dalších. Díky panu poslanci jsem poznal nejen chod parlamentu v Bruselu, ale i ve Štrasburku.

Ale také jsem jen nepracoval, ale snažil jsem se o víkendech svůj volný čas využít maximálně jak jen to šlo. Řeknete si: „kolik se toho asi dá za měsíc stihnout?“ Já vám řeknu, že mnoho. Kromě centra, kde jsem navštívil nejznámější symbol Bruselu, kterým je čurající panáček, jsem navštívil města Antverpy, Bruggy a malé městečko u moře De Haan. Mým největším výletem byla Paříž, kde jsem jel na celý víkend rychlovlakem Thalys. Ve vlaku jsem dostal, pro mě překvapivě, i snídani. V Paříži, městě, na které opravdu jeden víkend nestačí, jsem navštívil ty nejznámější pozoruhodnosti jakými jsou Louvre, Eiffelovka, vítězný oblouk, Moulin Rouge a řada dalších. Je toho opravdu mnoho a je na co se dívat, proto všem vřele doporučuji.

Tak tohle byla má měsíční stáž, kterou jsem absolvoval díky tomu, že jsem „pouze“ zkusil napsat vědeckou práci pro pana poslance Maštálku. Díky této práci jsem získal nemalý přehled o práci v Evropském parlamentu jak v Bruselu tak i ve Štrasburku, o práci v kanceláři poslance a poznal řadu míst a lidí, které bych bez této práce a možnosti získání bezplatné stáže, kterou nám pan poslanec nabídl, určitě nepoznal!

Proto bych rád poděkoval především panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi za tuto možnost a samozřejmě také slečně Mgr. Janě Dohelské, která byla velmi ochotná a vstřícná po celou dobu mé stáže.

Adam Švestka

Parlament na vlastní kůži

Evropský parlament přichoziho návštěvníka vítá tisícem odrazů a odlesků, které se zrcadlí na stěnách dvou hlavních, proti sobě orientovaných, budov. Při jasném počasí a příznivých slunečních paprscích jsou budovy parlamentu opravdu reprezentativní moderní architekturou. Ovšem já si tuhle krásu vychutnala až později, neboť jsem poprvé vstupovala z druhé strany a musela jsem tak nejprve projít kolem rozestavěné a oplocené plochy. Vnitřní uspořádání sálů, kanceláří, chodeb a výtahů je značně komplikované a nováček potřebuje značnou dávku orientace a trpělivosti k překonání těchto stavebních záležitostí. Parlament, ač navenek působí kompaktním dojmem, tvoří několik samostatných budov, které jsou propojeny pouze ve dvou patrech a tak nalezení správného výtahu je nanejvýš důležité. Zabloudíte-li, nevěste hlavu, nic Vám tady chybět nebude a život poustevníka Vám nehrozí. Ve spodních patrech se totiž nachází supermarket, jídelna, kavárny, banka, pošta, prodejna tiskovin a knih, ale i kadeřnictví a fitness centrum. Zkrátka lze říci, že evropský parlament je jakési samostatné město v Bruselu. Nebo spíše dobře organizovaná jednotka - mraveniště. Pozorování běžného denního života opravdu vyvolá pocit hemžících se mravenečků, čemuž přispívají vysoké otevřené prostory s řadou schodišť a otevřených chodeb.

Pracovní den v parlamentu začíná bezpečnostní kontrolou u zdejší ochranky. Jako stážistka musím při každém vstupu do budovy (a to i několikrát denně) projít bezpečnostním rámem a zavazadla poslat rentgenovým tunelem. Zvláštní, že od stálých zaměstnanců parlamentu „nebezpečí“ nehrozí, neboť tato opatření se vztahují pouze na stážisty a návštěvy. Hlavní chodbou k výtahům E a F a hurá vzhůru. V době konání schůzí jednotlivých výborů, tedy v době zvýšené pohyblivosti většiny přítomných se přesuny neobejdou bez časových prodlev čekáním na výtah. Je pak třeba počítat s 5 až 10 minutami na cestu po parlamentu. Kancelář poslance představují dvě místnosti. Pěknější, se sociálním zařízením, pohovkou a televizí využívá

pan poslanec, druhou větší, ale také s větším pracovním nepořádkem obývají asistenti. V případě MUDr. Maštálky jeho asistentka Jana. Odemknout, rozsvítit, zapnout počítač, zabydlet se a boj s každodenními úkoly může začít. Seznámení se s provozem kanceláře a povinnostmi proběhlo velmi rychle. Muselo. Měly jsme totiž pouze dva dny na společnou práci a mé zaučení, než Jana odjela na měsíční studijní pobyt. Pak už jsem hospodařila v kanceláři sama, samozřejmě za podpory pana poslance, ostatních českých spolupracovníků ze skupiny a s pravidelnou telefonickou konzultací s Janičkou.

Trvalou pracovní náplň představuje vyřizování mailové korespondence. Denně přijde od 20 do 60 mailů různého stupně důležitosti. Zpočátku mi dalo velkou práci zorientovat se a rozpoznat předmět zpráv, jelikož ne všechny jazyky mi jsou vlastní. Ale postupem času jsem metodu selekce vybrousila a všechny závažné a urgentní zprávy jsem rozpoznala, vytiskla či přeposlala. Hlavní nápor mailů začíná až po 10. hodině, neboť většina úředníků zahajuje pracovní den později než jsem zvyklá. A proto není výjimkou odchod z parlamentu až ve večerních či nočních hodinách.

Během zpracování akutních záležitostí, vyhledávání informací, vyřizování, faxování a kopírování atd. uběhne dopoledne jako voda. Dovoluje-li to čas můj a spřátelených kolegů vyrážíme na oběd. Poslanecká jídelna nabízí výběr z 5-6 jídel, která jsou velmi chytře místo jídelního lístku vystavena přímo na talířích a Vy pak směřujete své kroky přímo k příslušnému výdajovému okénku. Další výběr poskytuje gril a samoobslužná část s polévkou, pečivem, zeleninou, saláty, ovocem, zákusky a nápoji. U pokladny zaplatíte za obsah tácu a klidným krokem zamíříte ke stolu. Ještě čerstvou vodu a dobrou chuť.

Konkrétní náplň dne závisí na celkové činnosti evropského parlamentu. Dva týdny každý měsíc se konají schůze a jednání jednotlivých výborů a politických skupin. Tomu předcházejí přípravné mítinky členů téže politické skupiny pro každý z výborů. Zde panuje relativně přátelská atmosféra malého kolektivu. Většina komunikace se odehrává, stejně jako v osob-

ních kontaktech, v angličtině. Projednání zprávy se děje nejprve individuálně mezi zpracovateli, výsledek se prezentuje a diskutuje s ostatními členy politické skupiny. Následuje podání a opětné prodiskutování pozměňovacích návrhů a konečně hlasování. Poslanci obdrží podrobnou přípravnou zprávu od své politické frakce s pokyny pro hlasování. Hlasování ve výborech probíhá metodou „zvedni ručku“ a to pro každý pozměňovací návrh. Vše běží jako na drátku (až na komplikovanější situace), ale přesto se hlasuje i několik hodin. Hlasující poslanci mají můj obdiv, neboť nesčíslněkrát a ve velmi svižném tempu zvedat ruku a udržet pozornost musí být i přes podávané občerstvení dost unavující. Elektronického hlasovacího zařízení se využívá jen ve sporných případech či složitější situaci a samozřejmě na plenárních zasedáních všech poslanců. Tady už mohou odpočívat alespoň jazykové mozkové buňky, neboť funguje interaktivní tlumočení. Politické klima si lze zpestřit pozorováním garderoby všech přítomných. Na chodbách lze potkat elegány v obleku s bílou košilí a dámy ve slušivých kostýmcích s pečlivě upraveným účesem stejně jako individua v opraných a potrhaných džínách s vytahaným tričkem a vrabčím hnízdem na hlavě.

Spolupráce s panem poslancem Maštálkou se odehrávala ve třech velmi intenzivních blocích, ale za velmi příjemné atmosféry. Hledání a zpracování podkladových materiálů pro zprávy, směrnice a jiné dokumenty, psaní odborných článků do novin, zařizování jeho výjezdů do zahraničí, plánování jeho schůzek a řada dalších dílčích úkolů tvořily pestrou náplň mé stáže. Každý měsíc se celý funkční aparát evropského parlamentu stěhuje na týden do Štrasburku. Je to možná trochu hektické, ale přispívá to k vyšší efektivitě činnosti, neboť jsou zde všichni soustředěni do jedné budovy a koncentrováni na práci. Probíhá zde řada důležitých schůzek a setkání. Hlavní zasedací místnost „hemicykle“ působí impozantně a trochu neosobně se svojí velkou kapacitou. Možnosti být přítomen hlasování a projednávání na návštěvnické galerii využívají skupiny studentů, turistů a dalších. Vnitřní nádvoří ve Štras-

burku reprezentuje velmi ladný moderní styl, stejně jako interiér ze skla a květin. K mé radosti je zde francouzština přeci jen běžnější a centrum města je skutečně francouzské.

Druhou polovinu mé stáže zpestřil příjezd českých návštěvníků, hostů pana poslance. Již od svého příjezdu jsem zařizovala jejich ubytování a program. Zodpovědnost byla sice velká, ale závěrečná radost z jejich spokojenosti zahřála moje srdíčko a polechtala moji ješitnost. Rovněž jsem využila záštity pana poslance a domluvila si několik soukromých schůzek s odborníky ze Stálého zastoupení ČR v Bruselu. Konzultovali jsme problematiku mě blízkou a užitečnou pro moji budoucí profesní dráhu.

Volný čas, zejména víkendové dny, lze strávit lenošením, poznáváním bruselských památek a zákoutí, nasáváním atmosféry místních barů a rybích restaurací či mlsáním čokoládových pralinek. Já dala přednost cestování po různých koutech Belgie - od venkovské krajiny ve střední Belgii, přes pobřeží Severního moře, východně ležící část u německých hranic až k valonskému jihu.

Měsíc utekl, asistentka Jana se vrací do Belgie a já do Čech. Bohatší o zkušenosti profesní i osobní, s rozšířeným povědomím o evropské politice a s dojmem, že už trošku vím, jak to tu chodí a že jsem se alespoň na chvíli stala jedním malým kolečkem velkého soukolí. Vyzkoušela jsem si něco nového, více či méně zábavného, poznala, že Belgičané mluví francouzsky ale i vlámsky, že Severní moře je slané, a že europoslanci (tedy minimálně pan Maštálka a několik dalších) jsou také jen lidé. Předávám klíče od kanceláře, která během Jany nepřítomnosti nezkolabovala a udržela si všechny důležité životní funkce, a vracím též klíče od asistentčina bytu, který pro mě představoval pohodlné a útulné zázemí. Rozloučení s panem poslancem, Janou a Brusel. Snad někdy příště a v jiném provedení zase Na viděnou!

Michaela Alblová

Už odmalička jsem člověk zvědavý a ráda poznávám nové věci. Když byla tedy na našem gymnáziu vyhlášena soutěž s první cenou v podobě měsíčního studijního pobytu v Evropském parlamentu v Bruselu, nerozmýšlela jsem si svoji účast dlouho a snažila se, aby moje soutěžní práce „Pohled českého studenta na možnosti studia v zemích EU a s tím související čerpání finančních prostředků z fondů EU“ byla nejlepší. Když mi pak bylo oznámeno, že jsem soutěž skutečně vyhrála a za měsíc a půl pojedou do Bruselu, nedokázala jsem si představit, co mě vlastně čeká.

Čas utekl rychle a já najednou odjížděla do hlavního města Evropy, trochu vyplašená a stále nevěřící tomu, že opravdu strávím celý měsíc v tak vzdálené a do té doby nedostupné instituci, jakou pro mě vždy byl Evropský parlament. Před odjezdem jsem si sice zjistila nějaké základní informace o Parlamentu, ale ty mě nemohly na všechno dobře připravit.

Pár hodin po příjezdu do Bruselu jsem vstoupila do samotného Evropského parlamentu. Musím se přiznat, že mé pocity byly úplně stejné jako v můj úplně první školní den. Vše bylo nové, velké, neznámé a komplikované, mezi mými pocity převládalo zmatení. Na druhé straně jsem se moc těšila na to, co vše mě čeká, co nového zažiju a co nového se dozvím a přiučím

Začátky pro mě ale nebyly vůbec lehké. Nejdříve mě čekalo překonání všech administrativních problémů, pochopení struktury budovy a zapamatování si alespoň těch pár nejdůležitějších cest (což se mi překvapivě podařilo poměrně rychle) a hlavně vyrovnání se s neustálými bezpečnostními kontrolami (na které jsem si upřímně řečeno nezvykla až do konce pobytu). Pořád jsem se bála, že cokoliv udělám, bude špatně, nebo že něco zkažím. Cítila jsem se v tom velkém světě plném vážných dospělých poněkud nesvá a sama.

Když se mi podařilo oklepat se z prvotního šoku a trochu se rozkoukat, snažila jsem se být v kanceláři co nejvíce nápomocná. Mezi mé první úkoly patřilo psát poznámky na schůzích

výborů a následně z nich udělat stručnější výtah. Ze začátku jsem samozřejmě nevěděla, jak správně zaznamenávat jednání o pro mě celkem neznámých tématech, obzvlášť chybělo-li české tlumočení. Den ode dne jsem se stávala jistější a ve schůzích se stále lépe orientovala. Byla jsem také potěšena, že jsem dostávala i náročnější a zodpovědnější úkoly. Možná to bude znít legračně, ale nejtěžší činností pro mě ze začátku bylo zvedání telefonu. I na to jsem si ale zvykla a naučila se do telefonu hlásit předem připravenou větičkou a dorozumět se s člověkem na druhém konci i v cizím jazyce. Jednou z nejzajímavějších zkušeností pro mě bylo vyzkoušet si každoměsíční přejezd na plenární zasedání do Strasbourgu. Myslela jsem si, že už se v Parlamentu vyznám, ale ve Francii jsem byla znovu na začátku. Naštěstí mi všichni ochotně pomáhali překonávat veškeré překážky.

Další neocenitelnou zkušeností pro mě bylo několik schůzek s pracovníky Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii, kde jsem nejpříměji pocítila, že Česká republika opravdu je členem Evropské unie, a pochopila, co to pro naši zemi znamená a co by to také mělo znamenat pro občany. Na Stálém zastoupení jsem se dozvěděla více o tématech, která mě zajímala, a také o struktuře Rady Evropské unie a jejím fungování.

Zážitků, na které bych nechtěla zapomenout je mnoho. Ať už je to příprava dárkových taštiček pro exkurze, nebo samotná exkurze seniorů, která nás všechny příjemně překvapila informovaností svých účastníků, nebo mé volné dny v Bruselu. A v neposlední řadě také exkurze studentů z mého gymnázia.

Na život v Parlamentu jsem si hodně rychle zvykla. Den ode dne jsem se cítila jistější a více si věřila. Pochopila jsem, že všichni jsme jenom lidé, i pracovníci Evropského parlamentu a dokonce i Europoslanci, a že tedy není důvod se jich nějak více obávat. Uvědomovala jsem si, že práce ve službách Evropy má také svá úskalí a své obtížnosti a že situace není tak jednoduchá, jak by se při vzdálenějším vnímání mohlo zdát. Začala jsem se konečně cítit jako občan Evropské unie, proto-

že se mi podařilo lépe poznat strukturu EU, jak vlastně ta obrovská organizace funguje a objektivně posoudit, jaké jsou její výhody a nevýhody. Na Evropském parlamentu mě stále fascinuje ta schopnost 785 lidí různých národností, kultur, povah, jazyků a náboženského a politického vyznání se dohodnout, shodnout, vzájemně spolupracovat a stát se přáteli.

Čtyři týdny uplynuly jako voda a den příjezdu studentské exkurze z našeho gymnázia, která mě měla odvézt zpátky do Plzně, se přiblížil. Samozřejmě jsem se již těšila domů, ale na druhou stranu se mi v Evropském parlamentu nakonec zalíbilo a odjíždělo se mi těžko. Za jeden měsíc jsem se naučila a vyspěla víc než za daleko delší dobu doma. Naučila jsem se žít ve velkém světě, neztratit se v něm a vydobýt si své místo. Snad jsem se přiučila něco z té evropské tolerance a solidarity. A v neposlední řadě jsem poznala spoustu zajímavých lidí, kteří mi vždy byli nápomocní a pomáhali mi překonávat veškeré problémy a překážky. Stáž v Evropském parlamentu u pana poslance Maštálky mohu tedy hodnotit jen a jen kladně.

Jsem vděčná za to, že jsem dostala jedinečnou příležitost vyzkoušet si práci v Evropském parlamentu a získat nové zkušenosti, a moc si toho vážím.

Kateřina Vrátníková

Evropská unie

„Ten, kdo má potřebu věci opravdu změnit, může se v Bruselu bez námahy vybouřit“

(Angela Merkel, Der Spiegel 16. 7. 2007)

V rámci svého studia státních a sociálních věd jsem v červenci roku 2007 absolvoval praxi v Evropském parlamentu v Bruselu a ve Štrasburku.

Od prvního dne jsem byl otevřeně a přátelsky přijímán. Poslanci z frakce byli ochotni kdykoli poskytnout mi informace. Zvláštní dojem na mně zanechalo to, že jsem byl brán jako rovnoprávný diskusní partner. Každodenně jsem zažíval, jak poslanci využívají při rozhodování odborných expertiz svých osobních spolupracovníků. V jejich případě se často jedná o absolventy studia politických věd nebo práv, čili jsou s to přispívat k utváření Evropské unie.

Praxe mi umožnila blíže poznat komplexní rozhodovací proces v Evropském parlamentu. Odtud pochází mé rostoucí pochopení pro někdy zdánlivě absurdní prosazování úkolů přicházejících z Bruselu a Štrasburku - jako příklad budiž uvedeno rozhodnutí o zabezpečení lanových drah pro Mecklenbursko-Předpomořansko. K této komplexnosti se ještě dostanu v další části, rovněž tak bych chtěl konstruktivně kritizovat a adresovat Unii svá přání a naděje.

Evropa - jednotná otčina?

Sám sebe vidím jako evropského občana jsoucího Evropu ve smyslu Evropské unie. EU pro mne představuje supranacionální útvar, s veškerou svou hospodářskou silou a politickými slabostmi. Je abstraktní, pro jednotlivce neuchopitelná a těžko

pochopitelná. Ale přesto pronikla do našeho každodenního života; lhostejno zda Španěl, Řek, Polák nebo Brit, nikdo už nemůže prožít ani den bez toho, aniž by nebyl z Bruselu regulován, korigován nebo také protěžován. EU mi zaručuje, že mohu jet bez hraniční kontroly šplhat do rakouských hor. Že banán má mít určitou minimální zralost a velikost. A že řidiči kamionů, bez ohledu na svůj původ, musí dodržovat stejné bezpečnostní přestávky.

Tato mnohočetnost oblastí intervence přispívá však také k tomu, že EU odstrašuje. Pro řadu zemí, zejména se silným národním sebevědomím, je Unie spíše určitým prostředkem, který jim umožňuje sbírat rozinky - označení pro agrární subvence a celní svobodu. K tomu se pojí to, že Brusel, v Německu synonym EU, je pro mnohé občany z politického hlediska příliš daleko.

V průřezu zajímá, pokud vůbec, regionální rozvoj. Unie se zde dostává do zorného pole, neboť jde o subvence. Mimořádně mně vadí, že se EU nedaří prodat své politické a hospodářské úspěchy a na základě nich dosažená zlepšení pro své občany. Ačkoliv denně zasahuje do života půl miliardy lidí, tak jen pár desítek tisíc osob s ní má přímou vazbu. Nezám o EU spočívá podle mne v nedostatku pochopení a v neznalosti práce Unie. Vedle nedostatků v mediální prezentaci postrádám dlouhodobě založenou vlastní reklamu na úrovni. Orgány Unie by přece měly dělat reklamu, orientovanou na cílové skupiny, své práci a dosaženým výsledkům.

Kupříkladu každý poslanec EP má možnost ročně přijmout v parlamentu na 100 návštěvníků. Kromě toho mohou přijímat návštěvy na ohlášení, u nichž však musí sami hradit veškeré náklady. U 670 poslanců to je na 670 000 lidí - z potenciálu 500 mil. **(tady asi chlapec špatně počítal-EH).**

Poslanci a komisaři musí účinněji prezentovat svou práci a její výsledky veřejnosti. Je třeba budit více zájmu u občanů EU, zejména u dětí a mládeže. Zájem a pochopení musí být

vyvolávány už na úrovni mateřských a základních škol. Využívání nových médií a televize nabízí nikoli křečovité přístup k mládeži. Vstupem do škol lze vytvářet včas u mladých lidí a budoucích voličů společné styčné body a transparentnost.

Pravidelně jsem se účastnil zasedání frakce GUE/NGL. Frakce je složena z levicových Zelených, socialistů a komunistů. Tato pestrost ve složení se odráží v kontroverzních diskusích. Vyplývá z toho, že při hlasováních v zásadě neexistuje frakční nátlak a dochází se k většinovým rozhodnutím. Oproti frakční politice v SRN nabízí EP možnost skutečného utváření politiky.

Hledání konsensu představuje ovšem jeden z hlavních problémů EU. Lhostejno zda v EP, Radě nebo Komisi - na počátku byla šestičlenná Montánní unie, dnes má EU 27 členů. Tato velikost způsobuje, vedle možností nových trhů a rozvoje kultury, kolize různých národních zájmů a předpokladů. Teprve po dlouhých jednáních se podařilo, poté co před dvěma roky ztroskotala Evropská ústava, dojít v červnu 2007 k obsáhlým reformám, které znamenají také nové rozložení hlasů v Radě. To další je zřetelné na posuzování geografického rozložení dnešní EU z hlediska komplexnosti prosazování směrnic a nařízení. Bezpečnost lanovek je důležitá pro alpské země, ale daňovým poplatníkům připadá nesmyslné, prosazovat něco takového v zemi, jako je třeba Holandsko. Tady je třeba zavést zjednodušení, aby se daná opatření týkala jen těch zemí, které je potřebují.

Prál bych si větší váhu EP v oblasti zákonodárné iniciativy. V současnosti disponuje pouze „podpůrnou funkcí“ v rámci zákonodárského procesu. Pokládám za důležité, aby větší pravomoci měli právě přímo volení zástupci evropských občanů. V dnešním svém stavu zůstane EU sice spojenou hospodářskou silou, ovšem za nepravděpodobný pokládám systém federace států.

Závěr

EU je podle mne příkladem toho, jak se kontinent, jehož 200 letá postabsolutistická historie byla poznamenána umíráním a nepřátelstvím, a kde proběhly dvě války, jaké světová historie ještě nepoznala, se za 40 let přetvořil ve stabilní hodnotový a hospodářský systém. Nebezpečí toho, že EU nebude schopna rozhodování a jednání, lze odstranit jen hlubokými reformami, které předpokládá nová smlouva pro rok 2009. Ačkoliv do EU může vstoupit v zásadě každá evropská země, která splní Kodaňská kritéria, myslím si, že EU je v první řadě zavázána blahu svého obyvatelstva a své schopnosti jednání. Tato schopnost musí být v souladu s rozšiřováním EU při plnění jejího geostrategického nároku. Neboť ani ty nejlepší trhy nám nic nepřinesou, pokud nebudou-li moci být chráněny pro všeobecné blaho.

Lieven Markov

---

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

Evropská unie - nejen název

Neprodejná publikace
Vydalo Nakladatelství Český les
2007

Mgr. Michaela Albová – narozena 1982

- absolventka Vysoké školy báňské – technické univerzity Ostrava, Ekonomická fakulta, obor Veřejná ekonomika a správa
- absolventka Université Blaise Pascal, Clermont-Ferrand (Francie), obor Rozvoj venkovských oblastí

Bc. Oldřich Zajíc – narozen 1984

- t.č. magisterské studium Vysoká škola báňská – technická univerzita Ostrava, Ekonomická fakulta, obor Eurospráva

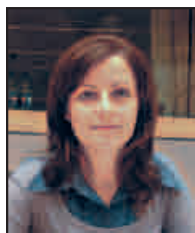
Lieven Markov – narozen 1981

- t.č. student fakulty Sociálních věd "Universität der Bundeswehr", Mnichov

Nora Schuttpelz – narozena 1980

- absolventka "Freie Universität" Berlín, fakulta Politických věd
- t.č. asistentka poslance Evropského parlamentu H. Markova

Inna Supac – narozena 1984

- absolventka "Free International University of Moldova", obor mezinárodní vztahy
- t.č. odborný pracovník v týmu Prezidenta Moldavské republiky

Jiří Maštálka a kolektiv
Evropská unie – nejen název

Vydalo Nakladatelství Český les
2007

Neprodejná publikace